

روستای رشم

از دامغان به سمت جنوب راهی کویر می شویم. 10 کیلومتر مانده به معلمان جایگاه روستایی است به نام "رشم". کویر همیشه پر رمز و راز بوده و هست. این روستای اصیل و با هویت نیز از راز و رمزهای کویر است. نام رشم با نام معادن کوههای اطراف، معادن شداد گره خورده است. در این منطقه معادن بسیاری وجود دارند که علاوه بر اینکه جزو منابع اقتصادی و درآمد زایی محسوب می شوند، به ما نشان می دهند که مردمان روزگار قدیم از وجود آنها مطلع بودند و استخراج هم می کرده اند.

معروفترین بنای رشم امامزاده آن است. در کنار این امامزاده گورستان تاریخی دیده می شود که جهت قبرهای آن شمالی-جنوبی است. معمولا این جهت به ما گوشزد می کند که این قبرها، قبرهای اسلامی نیستند. بنابراین روزگار رشم از قبل از دوران اسلامی تا به امروز تداوم داشته است.

روی سنگ قبرها خطوطی دیده می شوند که احتمالا حاوی پیامی هستند که هنوز برای ما کاملاً مکشوف نشده اند. گفته می شود قدمت بعضی از این قبرها به 3000 سال می رسد.

اهالی منطقه این گورستان قدیمی را به " ایرجی ها " منسوب می کنند. ایرج یکی از سه پسر فریدون، پادشاه اساطیری ایران بود که بخش میانی دنیا که ایران هم جزو آن بود به او رسید.

معماری رشم صخره‌ای و پلکانی است و خانه‌های آن پشت به کوه دارند و از روبرو به زمین‌های زراعی نظر دارند. وجود چشمه‌هایی همچون چشمه علی و جاری شدن آنها به روستا شادابی و زندگی را به ارمغان آورده اند.

وجود چنین مکانی در دل کویر که گاهی تا کیلومترها اثری از زندگی در آن نیست، آن چنان شگفت آور است که ایران‌شناسی همچون مهرداد بهار را تحت تاثیر قرار داده است.

